EVROPSKI PARLAMENT

2004 *2009*

Odbor za svoboščine in pravice državljanov, pravosodje in notranje zadeve

ZAČASNO
2003/0043(CNS)

9.11.2004

*

OSNUTEK POROČILA

o predlogu sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma med Evropsko skupnostjo in Demokratično socialistično republiko Šrilanko o ponovnem sprejemu oseb brez dovoljenja za bivanje
(SEC(2003)0255 - 10666/2003 - 12383/2004 – C6-0070/2004 – 2003/0043(CNS))

Odbor za svoboščine in pravice državljanov, pravosodje in notranje zadeve

Poročevalka: Ewa Klamt

Oznake postopkov

*	Postopek posvetovanja *večina oddanih glasov*
**I	Postopek sodelovanja (prva obravnava) *večina oddanih glasov*
**II	Postopek sodelovanja (druga obravnava) *večina oddanih glasov za odobritev skupnega stališča* *absolutna večina poslancev Parlamenta za zavrnitev ali spremembo skupnega stališča*
***	Postopek privolitve *absolutna večina poslancev Parlamenta, razen v primerih, navedenih v členih 105, 107, 161 in 300 Pogodbe ES in členu 7 Pogodbe EU*
***I	Postopek soodločanja (prva obravnava) *večina oddanih glasov*
***II	Postopek soodločanja (druga obravnava) *večina oddanih glasov za odobritev skupnega stališča* *absolutna večina poslancev Parlamenta za zavrnitev ali spremembo skupnega stališča*
***III	Postopek soodločanja (tretja obravnava) *večina oddanih glasov za odobritev skupnega besedila*

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki jo predlaga Komisija.)

Spremembe zakonodajnega besedila

Pri spremembah, ki jih predlaga Parlament, je spremenjeno besedilo označeno s krepkim poševnim tiskom. Besedilo, zapisano v navadnem poševnem tisku, označuje tehničnim službam namenjeni del zakonodajnega besedila s predlaganimi popravki, ki se upoštevajo pri pripravi končnega besedila (na primer, očitne napake ali izpustitve v zadevni jezikovni različici). O teh popravkih odločajo pristojne tehnične službe.

VSEBINA

Stran

OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA 5

OBRAZLOŽITEV 6

OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o predlogu sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma med Evropsko skupnostjo in Demokratično socialistično republiko Šrilanko o ponovnem sprejemu oseb brez dovoljenja za bivanje
(SEC(2003)0255 - 10666/2003 - 12383/2004 – C6-0070/2004 – 2003/0043(CNS))

(Postopek posvetovanja)

Evropski parlament,

– ob upoštevanju predloga sklepa Sveta (SEC(2003)0255, 10666/2003 in 12383/2004),[1],

– ob upoštevanju člena 63(3)(b) in drugega stavka prvega pododstavka člena 300 Pogodbe ES,

– ob upoštevanju prvega pododstavka člena 300(3) Pogodbe ES, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0070/2004),

– ob upoštevanju člena 51 in člena 83(7) svojega Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za svoboščine in pravice državljanov, pravosodje in notranje zadeve ter mnenj Odbora za zunanje zadeve in Odbora za razvoj (A6-0000/2004),

1. odobri sklenitev sporazuma;

2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Demokratične socialistične republike Šrilanke.

[1] UL C ... / Še neobjavljeno v UL.

OBRAZLOŽITEV

Politični in pravni okvir sporazuma o ponovnem sprejemu s Šrilanko

Sporazum o ponovnem sprejemu med Evropsko skupnostjo in vlado Šrilanke je tretji sporazum o ponovnem sprejemu, o katerem se je Evropska skupnost pogajala in ga sklenila z državo nečlanico.

Tovrstni sporazumi so del širše strategije boja proti nezakonitemu priseljevanju, sprejete na vrhu v Tampereju (15-16. oktober 1999), Laeknu (14-15. december 2001), Sevilli (21-22. junij 2002) in Solunu (19-20. junij 2003) ter začrtane v akcijskem načrtu Sveta z dne 28. februarja 2002.

Svet je na osnovi novih pristojnosti Skupnosti v skladu s členom 63(3)(b) PES Komisijo pooblastil za pogajanja o sporazumih o ponovnem sprejemu med Skupnostjo in 11 tretjimi državami/pravnimi osebami: Marokom, Šrilanko, Rusijo, Pakistanom (septembra 2000), Hongkongom, Macaom (maja 2001), Ukrajino (junija 2002) ter Albanijo, Alžirijo, Kitajsko in Turčijo (novembra 2002).

Do sedaj so se zaključila pogajanja s štirimi državami: Hongkongom (novembra 2001), Macaom (oktobra 2002), Šrilanko (maja 2002) in Albanijo (novembra 2003).

Sporazuma s Hongkongom in Macaom sta stopila v veljavo 1. marca 2004 oziroma 1. junija 2004. Sporazuma s Šrilanko in Albanijo bosta verjetno začela veljati leta 2005.

Poleg sporazumov o ponovnem sprejemu so bile sprejete standardne določbe o ponovnem sprejemu, ki se vključijo v sporazume EU o pridružitvi ali sodelovanju. Med njimi je najpomembnejši Cotonoujski sporazum, podpisan med EU in 77 državami AKP leta 2000; člen 13 tega sporazuma določa, da države AKP ali EU ponovno sprejmejo državljane, ki nedovoljeno vstopijo ali bivajo v eni od držav druge "regije".

Komisija namerava na zahtevo Sveta, podano konec leta 1999, nadaljevati z vključevanjem standardnih določb o ponovnem sprejemu v vse prihodnje sporazume o pridružitvi in sodelovanju. Te določbe niso pravi sporazumi o ponovnem sprejemu, njihov edini namen je pogodbenici obvezati k ponovnemu sprejemu svojih državljanov, državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva. V teh primerih je uresničevanje operativnih določb predmet sporazuma o izvajanju, ki se sklene na dvostranski ravni med Skupnostjo in posamezno državo članico.

Svet je ob sprejetju določb jasno poudaril, da se morajo vključiti v vse prihodnje sporazume Skupnosti.

Od leta 1996 so bile določbe o ponovnem sprejemu med drugim vključene v sporazume z Alžirijo, Hrvaško, Egiptom, Jordanijo, Libanonom, Makedonijo in nekaterimi nekdanjimi sovjetskimi republikami.

Sporazum s Šrilanko

Komisija je pogajalski mandat dobila septembra 2000, osnutek besedila sporazuma pa je bil Šrilanki uradno posredovan aprila 2001. Po dveh krogih uradnih pogajanj, ki so potekala julija 2001 v Bruslju in marca 2002 v Kolombu, je bilo končno besedilo parafirano maja 2002 v Bruslju. Marca 2003 je Komisija sprejela uradni predlog sporazuma. Po parlamentarnem pridržku Nizozemske je Svet novembra 2003 sprejel sklep o podpisu sporazuma.

Stališče Evropskega parlamenta

Pogajanja o sporazumih o ponovnem sprejemu napredujejo počasi predvsem zaradi težav Evropske unije, kaj ponuditi v zameno za sklenitev sporazuma.

Evropska komisija redno poudarja, da je treba za sklenitev sporazuma z državo nečlanico o ponovnem sprejemu državljanov iz drugih držav nekaj ponuditi v zameno. V svojem sporočilu Parlamentu o skupni politiki EU na področju ponovnega sprejema oseb[1] je poudarila potrebo po celovitejšem pristopu k reševanju tega vprašanja. Parlament se strinja zlasti s predlogom o ukrepih, s katerimi bi tretje države spodbudili k podpisu sporazumov, kot je na primer sporazum o poenostavitvi formalnosti v zvezi z vizumi.

Vloga Evropskega parlamenta je pri sporazumih o ponovnem sprejemu v skladu z veljavnimi pogodbami omejena le na posvetovanje, pri čemer ni mogoče vlagati predlogov sprememb niti k sporazumu niti k priloženim protokolom, saj je sporazum na tej stopnji že sklenjen. Parlament lahko le izrazi svoje mnenje s sprejetjem ali zavrnitvijo sporazuma. Poročevalec pozdravlja dejstvo, da osnutek Ustave v členu III-325 Evropskemu parlamentu daje pravico privolitve k sporazumom "na področjih, za katera se uporablja zakonodajni postopek" t.j. soodločanje, kamor sodijo tudi sporazumi o ponovnem sprejemu.

[1] SEC(2004)0946.